

DECIZIA NR. 230

Directia generala a finantelor publice Brasov, Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Directia Controlului Fiscal Brasov, privind solutionarea contestatiei formulata de SC.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele fiscale din cadrul Directiei Controlului Fiscal Brasov, in Raportul de inspectie fiscala si a Deciziei de impunere , privind respingerea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata .

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art.176 alin.1 din OG.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Petenta contesta suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, pentru care organele de control nu au acordat dreptul de deducere, motivand urmatoarele:

Societatea, are incheiat un contract de prestari servicii de depozitare , conform caruia petenta, depoziteaza bunuri in cadrul depozitului care apartine unei alte societati.

Petenta sustine ca nu are angajati permanenti si nu obtine venituri in cadrul acestui depozit si nu a declarat depozitul respectiv ca punct de lucru/sediu secundar la Oficiul Registrului Comertului, intrucat nu se incadreaza in prevederile Normelor metodologice de aplicare a art.8 din Legea 189/1998, privind finantele publice locale cu modificarile si completarile ulterioare, conform caruia: “ *prin punct de lucru stabil se intelege: un centru de activitate din structura unui agent economic cu personalitate juridica, cu minim 5 angajati cu contract individual de munca pe perioada nedeterminata, care are un caracter fix sau permanent, cum ar fi: un birou, un sediu secundar, o fabrica, un magazin, un atelier, o mina, un put petrolier ori de gaze, o cariera sau orice alt loc de extractie a resurselor naturale si alte asemenea.*”

In concluzie, petenta sustine ca incadrarea depozitului ca un sediu secundar de catre organele fiscale, conform art.3 din Legea 87/1994 republicata privind combaterea evaziunii fiscale si art.71 alin.1 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , nu se justifica.

Prin urmare, contestatoarea solicita reconsiderarea taxei pe valoarea adaugata deductibila si admiterea contestatiei formulate.

II. In Raportul de inspectie fiscala , organele de control din cadrul Directiei controlului fiscal Brasov au constatat urmatoarele:

Obiectul inspectiei fiscale, a constat in verificarea modului de constituire si inregistrare a taxei pe valoarea adaugata solicitata la rambursare, rezultata din deconturile de taxa pe valoarea adaugata aferenta lunii Aprilie 2005.

Urmare verificarii efectuate, organele fiscale au constatat ca societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in scrisa in factura, emisa de alta societate, in baza Contractului de depozit incheiat intre cele doua societati, reprezentand chirie aferenta spatiului inchiriat cu destinatia depozit fara a exista o cerere de inscriere de mentiuni la Oficiul Registrului comertului, pentru declararea punctului de lucru.

Urmare celor constatate, organele de control au considerat ca societatea trebuia sa declare la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Brasov si la DGFP Brasov, depozitul inchiriat de la societatea respectiva, conform art.21, lit.a, din Legea 26/1990 republicata, si art.71 alin.1 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, motiv pentru care nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata dedusa din factura emisa de aceasta societate, reprezentand contravaloare chirie servicii depozitare, conform Contractului de depozit .

III. Avand in vedere constatarile organului de control, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Perioada verificata Aprilie 2005.

Verificarea a fost efectuata in vederea solutionarii cererii de rambursare a taxei pe valoarea adaugata, rezultata din decontul de taxa pe valoarea adaugata aferent lunii Aprilie 2005, cu control ulterior, conform Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

In fapt in perioada verificata, petenta a dedus taxa pe valoarea adaugata, reprezentand contravaloare chirie servicii depozitare conform Contractului de depozit incheiat intre cele doua societati.

Urmare verificarii efectuate, organele fiscale au considerat ca petenta nu are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in scrisa in factura fiscala mentionata reprezentand contravaloare chirie servicii depozitare, intrucat nu a declarat la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Brasov si la DGFP Brasov, depozitul inchiriat, in conformitate cu dispozitiile art.21, lit.a), din Legea 26/1990 republicata privind Registrul Comertului si art.134 si 145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Ca urmare, cauza supusa solutionarii este daca contestatoarea are obligatia inregistrarii Contractului de depozit la Oficiul Registrului Comertului si la organele fiscale si pe cale de consecinta daca aceasta are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta serviciilor platite .

In drept potrivit dispozitiilor art.21, lit.a, din Legea 26/1990 republicata, privind Registrul comertului se precizeaza:

“ In registrul comertului se vor inregistra mentiuni referitoare la:

a)-donatia, vanzarea, locatiunea sau gajul fondului de comert, precum si orice alt act prin care se aduc modificari inmatricularilor sau mentiunilor sau care face sa inceteze firma ori fondul de comert.”

Referitor la declararea filialelor si sediilor secundare, art.71.1 din HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul fiscal se, precizeaza:

“ Prin sediu secundar se intelege o sucursala, agentie, reprezentanta sau alte asemenea unitati fara personalitate juridica, inclusiv de tipul celor definite de art.8 din Codul fiscal.”

Art.8 alin.2, 3 si 4 lit.b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“ 2)-Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursala , birou, fabrica, magazin, atelier, precum si o mina, un put de titei sau gaze, o cariera sau alte locuri de extractie a resurselor naturale.

3)- Un sediu permanent presupune un santier de constructii, un proiect de constructie, ansamblu sau montaj sau activitati de supervizare legate de acestea, numai daca santierul, proiectul sau activitatile dureaza mai mult de 6 luni.

4)- Prin derogare de la prevederile alin.1-3, un sediu permanent nu presupune urmatoarele:

b)- mentinerea unui stoc de produse sau bunuri ce apartin unui nerezident numai in scopul de a fi depozitate sau expuse.”

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in depozitul respectiv, petenta are depozitate materii prime , ambalaje, produse finite, SDV-uri , utilaje pastrate spre conservare si o parte din arhiva societatii conform anexelor la contract.

Din continutul contractului de depozit, rezulta ca:

“ art.1- Deponentul incredinteaza marfurile descrise in anexa nr.1 la contract, depozitarului care se angajeaza sa le pastreze si sa le conserve .

art.2- Marfurile prevazute in anexa nr.1 la contract constituie proprietatea deponentului.”

Art.12 din Contractul de depozit , stipuleaza:

“ Depozitarea marfurilor se face contra unei remuneratii convenite depozitarului.

Contravaloarea remuneratiei este conform anexei 1.

In contravaloarea remuneratiei depozitarul nu a inclus TVA aferent, toate cheltuielile cu utilitatile aratate in contract si toate cheltuielile necesare pentru o pastrare si conservare corespunzatoare a marfurilor este suportata de depozitar.”

Totodata prin art.1591 din Codul civil, Titlul XII, Cap.1 -Despre depozite si despre sechestre se precizeaza urmatoarele:

“ Depozitul in genere este un act prin care se primeste lucrul altuia spre a-l pastra si a-l restitui in natura.”

Din continutul prevederilor legale enuntate se constata ca petenta nu are obligativitatea inregistrarii Contractului de depozit la ORC si la organele fiscale, intrucat nu desfasoara in acest depozit o activitate permanenta ca punct de lucru stabil sau sediu secundar, obiectul contractului fiind de depozitare , pastrare si conservare a marfurilor apartinand petentei si ca urmare masura organelor fiscale de respingere a taxei pe valoarea adaugata, pe motivul neinregistrarii contractului de depozit la Oficiul Registrul Comertului este neintemeiata.

In vederea solutionarii contestatiei formulata de petenta, s-a solicitat la Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Brasov, punctul de vedere pentru cazul in speta.

Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Brasov ne comunica urmatoarele:

“ Registrul Comertului are rolul de a asigura publicitatea inregistrarilor solicitate de comercianti. Conform prevederilor Legii 26/1990, republicata, cu modificarile ulterioare, comerciantii, inainte de inceperea comertului au obligatia sa ceara inmatricularea in registrul comertului, iar in cursul exercitarii si la incetarea comertului, sa ceara inscrierea in acelasi registru a mentiunilor privind actele si faptele a caror inregistrare este prevazuta de lege.

Deoarece nici o dispoziție legală nu prevede, în registrul comerțului nu se înregistrează contractele comerciale, cum este și contractul de depozit, încheiate între societățile comerciale.”

Prin urmare se constată că petenta are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru factura emisă, reprezentând contravaloare chirie servicii depozitare, conform contractului de depozit, în conformitate cu prevederile art.145 alin.1, alin 3, lit.a), și alin 8 lit a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal , care cu privire la Regimul deducerilor prevede:

“ (1)-Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) - Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca platitor de taxa pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a)-taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestațiile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă.”

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestațiile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”

Având în vedere aspectele prezentate și prevederile legale aplicabile în speta anterior enunțate și întrucât susținerile contestatoarei sunt justificate, în temeiul prevederilor art. 185 alin (1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală urmează a se admite contestația petentei pentru taxa pe valoarea adăugată dedusă în mod legal conform facturii emise, reprezentând contravaloare chirie servicii depozitare, conform contractului de depozit.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor art.185, alin.1 din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală se:

DECIDE :

Admiterea contestației formulată de petenta, pentru suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată deductibilă și anularea Deciziei de impunere emisă de DGFP Brașov.